

30 Σεπτεμβρίου 1992

[Α. Ν. ΛΟΙΖΟΥ, Π., ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ/στές]

BACHIR FAUD ZAIDAN,

Εφεσείων,

v.

ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ,

Εφεσιβλήτης.

(Ποινική Έφεση Αρ. 5575).

- Ποινή — Κατοχή ελεγχόμενου φαρμάκου τάξεως Α (768,1 γραμμάρια ηρωΐνης) κατά παράβαση των άρθρων 2, 3, Πρώτος Πίνακας Μέρους Ι, 6 (1) (2), 30, 31 του περί Ναρκωτικών Φαρμάκων και Ψυχοτρόπων Ουσιών Νόμου του 1977 (Νόμος Αρ. 29 του 1977) όπως τροποποιήθηκε με το Νόμο αρ. 67 του 1983, άρθρο 20 του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154 — Προμήθεια ελεγχόμενου φαρμάκου τάξεως Α σε άλλο πρόσωπο κατά παράβαση των άρθρων 2, 3, Πρώτος Πίνακας, Μέρους Ι, 5 (1) (β), 3 (α), 30 και 31 του περί Ναρκωτικών Φαρμάκων και Ψυχοτρόπων Ουσιών Νόμου του 1977 όπως τροποποιήθηκε με το Νόμο 67 του 1983 — Επιβολή συντρέχουσων ποινών φυλάκισης τριών χρόνων στην κατηγορία κατοχής των ναρκωτικών και πέντε χρόνων στην κατηγορία προμήθειας των — Επικυρώθηκαν από το Εφετείο. 5 10
- Ποινή — Διαφοροποίηση — Κρίθηκε ορθή υπό τις περιστάσεις ενόψει των διαφορετικών ρόλων που διεδραμάτισαν οι κατηγορούμενοι. 15
- Ποινή — Επιμέτρηση — Αρχές που εφαρμόζονται.
- Ο εφεσείων έφθασε στη Λάρισα από το Λίβανο με πλοίο στις 19 Σεπτεμβρίου 1991. Την ίδια ημέρα επισκέφθηκε Ξενοδοχείο στη Λάρισα όπου συνάντησε την πρώην δεύτερη κατηγορούμενη η οποία έφθασε στη Λάρισα πριν δύο μέρες με το ίδιο πλοίο και στις αποσκευές της οποίας κατά τον τελωνειακό έλεγχο βρέθηκαν ρούχα εμποτισμένα με ναρκωτικά. Εκεί η πρώην δεύτερη κατηγορούμενη υπέδειξε τον εφεσείοντα στην Αστυνομία η οποία εν τω μεταξύ είχε πληροφορίες ότι την ημέρα εκείνη κάποιο πρόσωπο θα πήγαινε στο Ξενοδοχείο για να παραλάβει τα ναρκωτικά, ως το πρόσωπο αυτό. Βρέθηκε ένοχος κατόπιν αιροαματικής διαδικασίας και στις δύο κατηγορίες και του επιβλήθηκαν οι πιο πάνω συντρέχουσες ποινές φυλάκισης. Στην πρώην δεύτερη κατηγορούμενη επιβλήθηκε ποινή φυλάκισης δύο χρόνων στην πρώτη κατηγορία και τριών χρόνων στην τρίτη κατηγορία η οποία αναφέ-

ρετο σε κατοχή ελεγχόμενου φαρμάκου με σκοπό να το προμηθεύσει σε άλλο πρόσωπο.

5 Ο εφεσείων εφεσίβαλε την ποινή για υπερβολικότητα και δυσμενή διάκριση μεταξύ της ποινής που επιβλήθηκε σ' αυτόν και της πρώην δεύτερης κατηγορούμενης.

Το Ανώτατο Δικαστήριο απέρριψε την έφεση και απεφάνθηκε ότι:

10 1. Η διαφοροποίηση στις επιβληθείσες ποινές ήταν δικαιολογημένη και το Κακουργιοδικείο έλαβε ορθή εκτίμηση όλων των σχετικών γεγονότων και κατάληξε στο συμπέρασμα ότι ο εφεσείων διεδραμάτισε πρωταρχικό ρόλο ενώ η δεύτερη κατηγορούμενη χρησιμοποιήθηκε σαν εκτελεστικό όργανο για τη μεταφορά των ναρκωτικών.

15 2. Το Κακουργιοδικείο ορθά εφάρμοσε τις αρχές για επιμέτρηση της ποινής. Στις αρχές αυτές συμπεριλαμβάνονται η σοβαρότητα των διαπραχθέντων αδικημάτων, η αποτρεπτικότητα των ποινών που πρέπει να επιβάλλονται, και η βαρύτητα των ελαφρυντικών παραγόντων και των προσωπικών συνθηκών ενός κατηγορούμενου. Επίσης ορθά έλαβε υπόψη τη συχνότητα διάπραξης παρομοίων αδικημάτων από αλλοδαπούς και έλαβε δικαστική γνώμη του γεγονότος αυτού.

20 3. Οι επιβληθείσες ποινές είναι οι ενδεδειγμένες ενόψει του τρόπου μεταφοράς των ναρκωτικών στην Κίπρo και μπορούν να χαρακτηρισθούν ως επεικειές παρά ως ανυστερές υπό τις περιστάσεις.

25

Η έφεση απορρίπτεται.

Υπόθεση που αναφέρθηκε:

Mansour και Άλλοι v. Δημοκρατίας (1991) 2 Α.Α.Δ. 434.

Έφεση εναντίον Καταδίκης και Ποινής.

30 Έφεση εναντίον της ποινής από τον Bachir Faud Zaidan ο οποίος βρέθηκε ένοχος στις 30 Ιανουαρίου 1992 από το Κακουργιοδικείο Λάρνακας (Αριθμός Ποινικής Υπόθεσης 14847/91) στην κατηγορία της κατοχής ελεγχόμενου φαρμάκου τάξεως Α κατά παράβαση των άρθρων 2, 3, 35 Πρώτος Πίνακας Μέρος Ι, 6 (1) (2), 30, 31 περί Ναρκωτικών Φαρμάκων και Ψυχοτρόπων Ουσιών Νόμου του 1977 (Νόμος 29/77) όπως τροποποιήθηκε με το Ν. 67/83, άρθρο 20 του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154, και της προμήθειας

ελεγχόμενου φαρμάκου τάξεως Α σε άλλο πρόσωπο, κατά παράβαση των άρθρων 2,3, Πρώτος Πίνακας, Μέρος Ι, 5 (1) (β), 3 (α) 30 και 31 του περί Ναρκωτικών Φαρμάκων και Ψυχοτρόπων Ουσιών Νόμου του 1977 όπως τροποποιήθηκε με το Νόμο 67 του 1983 και καταδικάστηκε από Π. Καλλή Π.Ε.Δ., Σ. Νικολαΐδη Α.Ε.Δ., Πασχαλίδη Ε.Δ. σε συντρέχουσες ποινές φυλάκισης τριών ετών στην πρώτη κατηγορία και πέντε ετών στη δεύτερη κατηγορία. 5

Μ. Σταματάρης, για τον εφεσείοντα.

Π. Κληρίδης, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας για τους εφεσίβλητους. 10

Cur. adv. vult.

Α. ΛΟΙΖΟΥ, Π. ανάγνωσε την απόφαση του Δικαστηρίου. Ο εφεσείων βρέθηκε ένοχος από το Μόνιμο Κακουργιοδικείο κατόπιν ακροαματικής διαδικασίας σε δύο κατηγορίες. Η πρώτη για "κατοχή ελεγχόμενου φαρμάκου τάξεως Α κατά παράβαση των άρθρων 2, 3, Πρώτος Πίνακας Μέρος Ι, 6(1)(2), 30, 31 του περί Ναρκωτικών Φαρμάκων και Ψυχοτρόπων Ουσιών Νόμου του 1977 (Νόμος Αρ. 29 του 1977) όπως τροποποιήθηκε με το Νόμο αρ. 67 του 1983, άρθρο 20 του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154. Η δεύτερη για "προμήθεια ελεγχόμενου φαρμάκου Τάξεως Α σε άλλο πρόσωπο, κατά παράβαση των άρθρων 2, 3, Πρώτος Πίνακας, Μέρος Ι, 5(1)(β), (3)(α) 30 και 31 του περί Ναρκωτικών Φαρμάκων και Ψυχοτρόπων Ουσιών Νόμου του 1977 όπως τροποποιήθηκε με το Νόμο 67 του 1983. 15 20 25

Οι λεπτομέρειες του πρώτου αδικήματος, που στρεφόταν εναντίον και της πρώην συγκατηγορούμενης 2, ήταν ότι οι κατηγορούμενοι μεταξύ της 16ης και 17ης Σεπτεμβρίου 1991 αμφοτέρων των ημερομηνιών συμπεριλαμβανομένων, στο Λίβανο και στη Λάρνακα της επαρχίας Λάρνακας, είχαν στην κατοχή τους ελεγχόμενο φάρμακο Τάξεως Α, δηλαδή 768,1 γραμμάρια διαμορφίνης (ηρωΐνης), εμποτισμένης σε ένα βαμβακερό μπουρνούζι, μια βαμβακερή πετσέτα, ένα βαμβακερό τεμάχιο υφάσματος σε 30 35

σχήμα σακουλιού και μια βαμβακερή ζώνη, χωρίς την άδεια του Υπουργού Υγείας.

5 Αναφορικά με τη δεύτερη κατηγορία οι λεπτομέρειες είναι ότι ο εφεσείων προμήθευσε το ελεγχόμενο φάρμακο, αντικείμενο της πρώτης κατηγορίας, στην πρώην δεύτερη κατηγορούμενη στις 16 Σεπτεμβρίου 1991 στη Βηρυτό εμποτισμένο στα είδη ρουχισμού που αναφέρονται στην πρώτη κατηγορία.

10 Στις 17 Σεπτεμβρίου 1991 και γύρω στις έξη το πρωί έφθασε στο Λιμάνι Λάρνακας το επιβατικό πλοίο "Victory I" προερχόμενο από τη Τζιούνη του Λιβάνου. Ένας από τους επιβάτες ήταν και η πρώην κατηγορούμενη 2. Έδωσε για σκοπό της επισκέψεώς της στην Κύπρο την πρόθεσή της να επισκεφθεί την Αμερικάνικη Πρεσβεία εδώ για θεώρηση του διαβατηρίου της και ότι θα επέστρεφε πίσω στο 15 Λίβανο με το ίδιο πλοίο το βράδυ της ίδιας μέρας. Μετά από αυτό της δόθηκε άδεια παραμονής και έγινε τελωνειακός έλεγχος, όταν από την σκληρότητα των ρούχων που περιείχονταν στις αποσκευές της και τη μυρωδιά τους δημιουργήθηκαν υποψίες ότι επρόκειτο για ρούχα εμποτισμένα με ναρκωτικά και από πρόχειρη δοκιμή επαληθεύτηκαν οι υποψίες. Ειδοποιήθηκε η Αστυνομία, και η 20 πρώην κατηγορούμενη 2 συνελήφθηκε. Αυτή ανέφερε δε ότι κάποιος από το Λίβανο της τα έδωσε και ότι θα ερχόταν την επόμενη μέρα να τα πάρει.

25 Ο εφεσείων έφθασε στη Λάρνακα από τη Τζιούνη του Λιβάνου με το ίδιο πλοίο στις 19 Σεπτεμβρίου 1991 και του επιτράπηκε να επισκεφθεί την Κύπρο ως επισκέπτης για μία βδομάδα. Έκλεισε δωμάτιο σε ξενοδοχείο, άφησε 30 μια βαλίτσα και μια τσάντα και έφυγε λέγοντας ότι θα πήγαινε να κάμει ένα τηλεφώνημα και να επιστρέψει.

35 Επειδή οι αστυνομικοί είχαν πληροφορηθεί ότι στις 19 Σεπτεμβρίου κάποιιο πρόσωπο θα πήγαινε στο ξενοδοχείο "Ρανίον" στη Λάρνακα για να παραλάβει τα ναρκωτικά από την πρώην δεύτερη κατηγορούμενη, η Αστυνομία την συνόδευσε στο ξενοδοχείο αυτό και κάθησαν στο σαλόνι

του ξενοδοχείου. Σε λίγο έφθασε εκεί και ο εφεσείων. Προχώρησε προς την πρώτη κατηγορούμενη, έκαμαν χειραψία, αντάλλαξαν ασπασμούς και άρχισαν να μιλούν σαν να γνωρίζονταν από παλιά. Η πρώτη δεύτερη κατηγορούμενη έκαμε σήμα και υπέδειξε τον εφεσείοντα ως το πρόσωπο το οποίο ανάμενε να τη συναντήσει και αφού τους άφησε να συνομιλήσουν για ακόμα 5 λεπτά, ο αστυνομικός πλησίασε, έδειξε την ταυτότητά του και οδήγησε τον εφεσείοντα και τον πληροφόρησε ότι εξέταζε υπόθεση εναντίον της κυρίας εκείνης και ότι είχε υποψίες εναντίον του.

Επακολούθησε η εξέταση της υπόθεσης και τελικά ο εφεσείων προσήχθη στο Κακουργιοδικείο το οποίο τον βρήκε ένοχο των δύο κατηγοριών. Στην μεν πρώτη κατηγορία του επιβλήθηκε ποινή φυλάκισης τριών ετών. Στη δε δεύτερη κατηγορία, ποινή φυλάκισης πέντε ετών. Στην πρώτη δευτέρα κατηγορούμενη επιβλήθηκε ποινή φυλάκισης δύο ετών στην πρώτη κατηγορία και στην τρίτη κατηγορία η οποία αναφέρετο σε κατοχή ελεγχόμενου φαρμάκου με σκοπό να το προμηθεύσει σε άλλο πρόσωπο φυλάκιση τριών ετών.

Με την έφεσή του αυτή ο εφεσείων πρόβαλε το λόγο ότι ήταν υπερβολική η ποινή που του επιβλήθηκε και ότι έγινε δυσμενής διάκριση μεταξύ της ποινής που επιβλήθηκε σε αυτόν και της πρώην δευτέρας κατηγορούμενης.

Το Κακουργιοδικείο εξέτασε όλα τα περιστατικά της υπόθεσης και κατάληξε στο συμπέρασμα ότι ο εφεσείων έπαιξε πρωταρχικό ρόλο στην υπόθεση, ενώ η δεύτερη εφεσείουσα χρησιμοποιήθηκε για τη μεταφορά των αντικειμένων των κατηγοριών ως εκτελεστικό όργανο. Δεν χωρεί αμφιβολία ότι αυτή ήταν η πραγματικότητα η οποία εβρίσκετο ενώπιον του Δικαστηρίου κατά την επιμέτρηση της ποινής. Η διαφοροποίηση στις ποινές που επιβλήθηκαν δεν ήταν αδικαιολόγητη, το δε Κακουργιοδικείο έλαβε ορθά υπόψη του όλα τα σχετικά γεγονότα, όπως επίσης και το γεγονός της ηλικίας του εφεσείοντα. Παράθεσε αυτούσιο το απόσπασμα της απόφασης του Δικαστηρίου

τούτου στην υπόθεση *Mansour κ.ά. v. Δημοκρατίας*, (1991) 2 Α.Α.Δ. 434 και στο οποίο απόσπασμα έχουν συνοψισθεί όλες οι αρχές οι σχετικές με την επιμέτρηση της ποινής, αρχίζοντας από τη σοβαρότητα των εγκλημάτων των κατηγοριών αυτών, τον αποτρεπτικό χαρακτήρα των ποινών που πρέπει να επιβάλλονται και τη βαρύτητα που πρέπει να δίδεται στα διάφορα περιστατικά που θα μπορούσε να θεωρηθούν ως ελαφρυντικοί παράγοντες όπως το λευκό ποινικό μητρώο, η ηλικία, οι οικογενειακές συνθήκες και γενικά οι προσωπικές συνθήκες ενός κατηγορουμένου. 5
10 'Ορθά έλαβε υπόψη του τη συχνότητα με την οποία διαπράττονται αυτού του είδους τα αδικήματα από αλλοδαπούς και έλαβε δικαστική γνώση του γεγονότος αυτού. Η δε άσκηση της δικαιοδοσίας ενός Δικαστή τον καθιστά 15 κατ' έξοχή ικανό να κρίνει ως προς τη συχνότητα και τη σοβαρότητα αυτών των αδικημάτων.

Έχοντας υπόψη τον τρόπο μεταφοράς των ναρκωτικών στην Κύπρο ο οποίος αποκαλύπτει την αποφασιστικότητα με την οποία ο εφεσείων προωθούσε τις προθέσεις του όπως επίσης και τη μέθοδο που χρησιμοποίησε για τη 20 μεταφορά τους βρίσκουμε ότι οι επιβληθείσες ποινές στον εφεσείοντα ήταν οι ενδεδειγμένες υπό τις περιστάσεις και μάλλον ως αποκλείουσες προς την πλευρά της επιείκειας παρά της αυστηρότητας.

25 Για τους λόγους αυτούς η έφεση απορρίπτεται.

Η έφεση απορρίπτεται.